

geriet, enten paa en ny eller paa den gamle Maade, vil jeg sige: Ja, hvis det er at fremme Byggeriet paa den gamle Maade, har det min fuldkomne Tilslutning, hvis det er Vejen, man vil gaa, og Midler, man vil anvende, som fører tilbage til det, jeg nævnte før: at man har skaffet Boliger her i Landet til henved $1\frac{1}{2}$ Million Mennesker, uden at Staten og Kommunerne behøvede at gribe ind, uden at det kostede det offentlige noget, og uden at det endelig fordyrede Lejlighederne ud over det, som Forbedringer nu en Gang nødvendigvis maa medføre.

Bramsnæs: Den højtærede Indenrigsminister syntes at mene, at det var uden Betydning, at dette Lovforslag har ligget en Maaned Tid, inden det kom til Behandling i Rigsdagen. Jeg kan ikke være af samme Mening, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister havde den Opfattelse før Jul; i saa Fald vilde den højtærede Indenrigsminister neppe have fremsat Lovforslaget, for jeg er ligesom andre klar over, at den højtærede Minister havde adskillige andre Ting at bestille i Dagene lige før Jul. Men da Ministeren altsaa fik Tid til at fremsætte Lovforslaget, og da det ved den højtærede Formands Velvillie blev optaget paa Tingets Dagsorden, tror jeg nu alligevel, at det havde været muligt at faa det gennemført før Jul, hvis der ikke paa en eller anden Maade var kommet noget i Vejen, en Mand med en Slæde maaske — jeg ved ikke, hvad det var, men noget var der sikkert i Vejen. Jeg tror, det betød noget i de Kredse, som beskæftiger sig med Byggevirksomhed, at man ikke kunde være sikker paa, at Lovforslaget blev vedtaget. Hvis der havde været Sikkerhed derfor og for, at der vilde blive stillet de fornødne Pengemidler til Raadighed, kunde jeg give Ministeren Ret, for saa kunde man være vis paa, at kom Loven ikke før Jul, kom den efter Jul. Men det, at Lovforslaget blev standset paa en saa mærkelig Maade her i Tinget efter Fremsættelsen, kunde give det Indtryk, at der var Fare for, at det ikke vilde blive gennemført, i alt Fald ikke saa hurtigt, at det vilde hjælpe. Men nu er vi, efter hvad jeg forstaar, enige om at gennemføre det, og jeg kan da kun ønske, at Udsættelsen har dannet saa faa Hindringer som muligt for den fortsatte Planlægning af Byggeriet. I den Henseende tror jeg at kunne være ganske enig med den højtærede Minister.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre, som stadig synes at tro, at Boligmangelen er

stærkt aftagende, og at den Ulykke, som Boligmangelen i Virkeligheden har været, snart er til Ende. Jeg tillod mig at sige, at Statistikken ikke viste noget om, at Boligmangelen var stærkt aftagende, og det ærede Medlem udtalte, at det var, fordi Statistikken altid kom bagefter. Jeg tror, det vilde have været klogt, om det ærede Medlem i Stedet for at udtale en almindelig Dom over Statistikken havde givet sig til at sætte sig lidt ind i, hvad Statistikken meddeler om disse Ting, saa vilde det ærede Medlem have kunnet undgaa at vise en saadan Mistillid. Naar det ærede Medlem beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, burde han vide, at der hvert Halvaar bliver optaget en Statistik over, hvorledes Boligforholdene ligger i samtlige Provinsbyer, ogsaa i den, hvor det ærede Medlem bor, og da denne Statistik netop er optaget for et Par Maaneder siden — i Oktober, November —, tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil fastholde sin Paastand om, at Statistikken paa dette Punkt er forældet; thi det ærede Medlem vil vel ikke mene, at der siden November Maaned er foregaaet en saa kolossal Forandring i hele Situationen Landet over, at man kan sige, at Boligspørgsmaalet i den Tid har nærmet sig sin Løsning? Det ærede Medlem vil sikkert, ligesom alle andre, der kender til Tingene, indrømme, at saaledes som Forholdene var i Efteraaret, i November, ligger de antagelig omtrent endnu. Jeg tror ikke paa Revolutioner paa dette Omraade — jeg ved ikke, om det ærede Medlem gør det —, og jeg tror ikke, der kan ske saa fænomenale Forandringer i et Par Maaneder — det er jo endda knap 2 Maaneder, der ligger imellem.

Nu skal jeg til Oplysning for det ærede Medlem, som ikke kender Statistikkens Vejledning paa dette Omraade, meddele, hvorledes det stod til i Henseende til husvilde Familier. Der gives Indberetninger fra Kommunerne hvert halve Aar angaaende nye husvilde Familier, der kommer til i Danmarks Provinsbyer. Det viste sig da, at ved Efteraarsflyttedag 1921 tilkom der i samtlige Provinsbyer 301 nye husvilde Familier; ved Foraarsflyttedagen 1921, altsaa et halvt Aar længere tilbage, meldte der sig 324 husvilde Familier. Der er saaledes ganske vist en Nedgang paa 23 fra Foraarsflyttedagen til Efteraarsflyttedagen, men hvis det ærede Medlem vil tage det som Bevis for Boligmangelens stærke Aftagen, maa jeg i højeste Grad protestere imod noget saadant. Naar der i Provinsbyerne for 2 Maaneder siden meldte sig over 300 husvilde Familier, tror jeg ikke, man kan sige